

Arrest

nr. 309 573 van 11 juli 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. GEENS
Lange Lozanastraat 24
2018 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 8 mei 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 april 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 november 2023 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 22 november 2023.

Gelet op de beschikking van 8 januari 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 januari 2024.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en van haar advocaat A. HAEGEMAN, loco advocaat D. GEENS.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingen-wet) werd aan de partijen de grond meegedeeld waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan worden verworpen. In casu wordt het volgende gesteld:

“1. De verzoekende partij dient beroep in tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) van 28 april 2023 waarbij het verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld wordt met toepassing van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet en waarbij het verzoek kennelijk ongegrond wordt verklaard met toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van voormelde wet.

2. Bij het ten tijde van de bestreden beslissing geldende koninklijk besluit van 14 januari 2022 werd Georgië aangewezen als veilig land van herkomst. Echter, in het koninklijk besluit van koninklijk besluit van 7 april 2023 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, § 3, vierde lid van de Vreemdelingenwet, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst, gepubliceerd op 10 juli 2023 in het Belgisch Staatsblad, werd Georgië echter niet meer opgenomen in de lijst van veilige landen. In het verslag aan de Koning wordt gemotiveerd dat: “Wat betreft Georgië wordt het advies van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen gevolgd en niet het advies van de FOD Buitenlandse zaken.”

Aldus bestaat de wettelijke grondslag van de bestreden beslissing niet meer.

3. Dit gegeven op zich volstaat niet om over te gaan tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad immers over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl.St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekers daarop.

In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en ex nunc onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Doordat Georgië niet meer in het koninklijk besluit van 7 april 2023 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, § 3, vierde lid, van Vreemdelingenwet, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst wordt vermeld, moet de Raad nagaan of de verzoekende partij al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. In casu lijkt het rechtsplegingsdossier voldoende gegevens te bevatten om tot zulke beoordeling over te gaan, met inachtneming van de rechten van verdediging.

Gelet hierop ontbeert de verzoekende partij thans dan ook het belang bij de door haar aangevoerde schending van artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet en is haar uiteenzetting in dit licht dan ook niet dienstig.

4. De verzoekende partij en haar partner M. N. verklaren bij terugkeer te vrezen voor hun familie en de gemeenschap omwille van hun liefdesrelatie.

4.1. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 en artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet
De seksuele geaardheid van de verzoekende partij en haar partner wordt in casu op zich niet in twijfel getrokken.

4.1.1. Vervolgens kan dan ook worden aangestipt dat uit de recente COI Focus “Georgië – Algemene situatie” van 16 januari 2023, aangeleverd door de commissaris-generaal, blijkt dat de situatie van de LGBTI+-gemeenschap één van de kwetsbaarste groepen in Georgië vormt. Hoewel de houding tegenover LGBTI+ personen sinds 2016 is verbeterd, blijkt dat een aanzienlijk deel van de Georgiërs nog steeds negatieve gevoelens koestert ten aanzien van homoseksualiteit. De leden van de LGBTI+ gemeenschap worden in het dagelijkse leven op veel verschillende gebieden geconfronteerd met discriminatie, intimidatie, geweld en pesterijen. Er komen problemen voor, zowel in familiale sfeer als in het openbaar. Uit de informatie blijkt verder dat homo- en transfobie een probleem is in Georgië, maar dat mensen in Tbilisi meer open-minded zijn dan in andere regio's waar deze negatieve gevoelens diepgeworteld zijn. Daarnaast lopen leden van de LGBTI+-gemeenschap, transvrouwen in het bijzonder, het risico om slachtoffer te worden van geweld en haatmisdrijven. Het aantal geweldsincidenten neemt doorgaans toe wanneer het thema actueel is, traditioneel in de periode rond de internationale dag tegen homofobie en transfobie (IDAHOT) op 17 mei en de Pride Week in de maand juli. Het betreffen hier echter geen systematische persoonsgerichte aanvallen. Dankzij opleidingen voor politieagenten, onderzoekers en procureurs verloopt de identificatie van haatmisdrijven de laatste jaren ook beter, al blijft een doeltreffend onderzoek naar haatmisdrijven vaak een uitdaging, zo blijkt uit de bijgebrachte landeninformatie.

Niettegenstaande de LGBTI+-gemeenschap één van de kwetsbaarste groepen in Georgië blijft, is er actueel dus geen sprake van veralgemeende vervolging van LGBTI+-personen. Het loutere feit een LGBTI+-persoon te zijn in Georgië is op zich dan ook niet voldoende om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling in toepassing van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Bijgevolg kan noch de loutere verwijzing

van de verzoekende partij in haar verzoekschrift naar de algemene afkeer en haat in de Georgische samenleving ten aanzien van de LGBTI+-gemeenschap, noch het benoemen van voormelde gemeenschap als kwetsbare groep, gelet op bovenstaande informatie, volstaan. Een individuele beoordeling van de nood aan internationale bescherming, waarbij de verzoekende partij ertoe gehouden is haar vrees voor vervolging in concreto aan te tonen, blijft dan ook noodzakelijk.

In de bestreden beslissing wordt terdege vastgesteld dat verzoekende partij er in haar concreet geval er niet in slaagt aan te tonen dat er sprake is van een vervolging, gelet op volgende bevindingen:

- het overhaast vertrek van verzoekende partij en haar partner dat samenviel met de door hen – reeds in oktober – vastgestelde vertrekdatum, doet de twijfels over hun werkelijke asielmotieven enkel toenemen;
- verzoekende partij en haar partner kunnen verder niet overtuigen over hoe hun familie kennis nam van hun geaardheid, gelet op de tegenstrijdige en onlogische verklaringen die zij hierover afleggen;
- het gegeven dat verzoekende partij de berichten van de chatgroep pas ruim na haar vertrek uit Georgië ontving, de timing van deze berichten (voornamelijk rond en na hun vertrek) samen met het gegeven dat dergelijke berichten makkelijk geënceneerd kunnen worden, relativeert de bewijswaarde ervan.

Voor zover geloof kan worden gehecht aan de wijze waarop de familie kennis kreeg van de geaardheid van de verzoekende partij en haar partner en in zoverre de verklaarde bedreigingen geloofwaardig voorkomen, blijkt dat de verzoekende partij en haar partner pas kort voor en na hun reeds geplande vertrek bedreigingen zouden hebben ontvangen (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud M. A., 15 maart 2023, p. 9 en 10 en notities persoonlijk onderhoud M. N. 15 maart 2023, p. 8 en 9). Verder verklaart de verzoekende partij dat vernederende woorden tot haar zou zijn gericht en dat het tot een confrontatie zou zijn gekomen in 2022 met haar huisgenoot R., een vriend van haar broer, naar aanleiding van de aanwezigheid van de verzoekende partij en haar partner op de pride, waardoor zij het huis diende te verlaten (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud M. A., 15 maart 2023, p. 15). Desondanks dient echter te worden vastgesteld dat de verzoekende partij jarenlang een normaal leven kon leiden in Tbilisi.

Betreffende het ontslag van de verzoekende partij bij STCC D. kan worden opgemerkt dat zij gedurende 11 maanden werkte voor deze werkgever zonder echte problemen te hebben gekend en dat zij aanvankelijk werd ontslagen omwille van haar herhaalde afwezigheden (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud M. A., 15 maart 2023, p. 7). Bovendien blijkt uit de verklaringen van de verzoekende partij dat zij moedwillig de huisregels schond door het vragen van bepaalde LGBTQ-symbolen zoals een armband en gsm-hoes (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud M. A., 15 maart 2023, p. 6 en 7). Na het ontslag van de verzoekende partij kon zij overigens vlot aan de slag bij een cateringbedrijf waar zij tot voor haar vertrek bleef werken (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud M. A., 15 maart 2023, p. 5). Sowieso is het loutere gegeven dat de verzoekende partij éénmaal werd ontslagen onvoldoende ernstig om als vervolging te worden gekwalificeerd.

4.1.2. Hoe dan ook kan, voor zover geloof kan worden gehecht aan de vrees van de verzoekende partij en haar partner, internationale bescherming slechts worden verkregen bij gebrek aan nationale bescherming. Zelfs al wordt de verzoekende partij haar vrees aannemelijk bevonden, dan nog blijkt uit niets dat het haar dienaangaande aan nationale bescherming ontbreekt.

4.1.2.1. Uit voormelde recente COI Focus blijkt in dit kader dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden alsook tot de Public Defender, die bevoegd is om (beschuldigingen van) mensenrechtenschendingen en discriminatie te onderzoeken. Door middel van Legal Aid Service voorziet de overheid in gratis juridisch advies voor elke Georgische burger. Kwetsbare personen kunnen tevens beroep doen op deze dienst voor gratis rechtsbijstand en vertegenwoordiging voor de rechtbank. Daarnaast is er een breed scala aan ngo's, waaronder GYLA, Human Rights Center en Rights Georgia, die de situatie op vlak van mensenrechten nauw opvolgen en tot wie de burger zich eveneens kan richten voor bijstand. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie. Sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 is heel wat vooruitgang geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Verschillende structurele initiatieven zijn reeds genomen en hebben in de praktijk gezorgd voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. Hoewel er de laatste jaren sprake is van een stagnatie of zelfs achteruitgang op bepaalde vlakken, kan in het algemeen nog steeds gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is. Uit de beschikbare COI blijkt dat een dergelijk gebrek aan bescherming voornamelijk voorkomt in highprofilezaken, waarbij hooggeplaatste opposanten van het huidige regime of hooggeplaatste figuren uit het vorige regime gerechtelijk vervolgd worden. Dergelijke zaken worden doorgaans gemonitord door de Public Defender en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven. Uit de informatie die voorhanden is, blijkt bovendien geenszins dat er sprake zou zijn van een gedifferentieerde behandeling van kritisch denkenden door de ordediensten wanneer zij bescherming van de autoriteiten inroepen in het kader van gemeenschappelijke feiten of een interpersoonlijk conflict.

Betreffende de specifieke situatie van LGBTI+-personen blijkt uit voormelde recente COI Focus dat, hoewel er in Georgië op vlak van bescherming in geval van LGBTI+-personen wel degelijk tekortkomingen zijn, LGBTI+-personen bij de politie terecht kunnen voor klachten. Door het risico op ongevoeligheid van de politie, angst voor de reactie van de politie, een mogelijk gebrek aan privacy tijdens ondervragingen, gedwongen outing en secundaire victimisatie hebben leden van de LGBTI+-gemeenschap echter vaak weinig vertrouwen in de ordediensten en zouden zij nalaten klacht in te dienen bij de politie. Gedwongen outing zou voornamelijk voorkomen in de regio's. Het feit dat de organisatoren van het homofob geweld van 5 en 6 juli 2021 nog niet zijn bestraft, heeft dit wantrouwen nog versterkt. Dit leidt ertoe dat LGBTI+-personen eerder een beroep doen op ngo's zoals WISG, Equality Movement en Temida om verdere stappen te ondernemen wanneer zij geconfronteerd worden met problemen. Wanneer een ngo betrokken is in een zaak, wordt deze vaak ook serieuzer genomen. Desalniettemin raden ngo's, waaronder Equality Movement, leden van de LGBTI+-gemeenschap actief aan om naar de politie te stappen. De houding van politieagenten is de laatste jaren bovendien merkbaar verbeterd, mede dankzij opleidingen en sensibilisering. Als de politie niet helpt, is het ook mogelijk om naar de Public Defender te stappen. De betrokkenheid van de Public Defender zorgt er vaak voor dat een zaak grondig onderzocht wordt.

Uit het betoog van de verzoekende partij blijkt niet dat de appreciatie van de situatie in Georgië zoals hiervoor beschreven niet langer correct of redelijk zou zijn. Gelet op bovenstaande informatie volstaat de loutere verwijzing in de verklaringen van de verzoekende partij en haar partner naar de algemene situatie op vlak van bescherming van de LGBTI+-gemeenschap niet om te concluderen dat de autoriteiten in geval van problemen onwillig dan wel onmachtig zouden zijn de verzoekende partij (en haar partner) hulp en/of bescherming te bieden. Ook het betoog in het verzoekschrift doet niet anders denken. Noch uit dit betoog, noch uit voormelde COI Focus blijkt dat de bescherming voor de leden van de LGBTI+-gemeenschap door de Georgische autoriteiten niet voorhanden zou zijn. De Raad stipt hierbij nog aan dat bescherming die de nationale overheid biedt, doeltreffend moet zijn, maar niet absoluut. De overheid dient niet bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden; het volstaat dat redelijke maatregelen worden genomen (RvS 21 februari 2007, nr. 168.034). De overheid heeft de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in (RvS 12 februari 2014, nr. 226.400).

Er kan worden besloten dat de Georgische autoriteiten in geval van eventuele (veiligheids)problemen in het algemeen aan alle onderdanen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming kunnen bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet.

4.1.2.2. Het komt bijgevolg aan de verzoekende partij zelf toe om in haar individuele, specifieke situatie aannemelijk te maken dat zij alle redelijke en nuttige mogelijkheden tot bescherming heeft uitgeput of, indien dat niet het geval is, er in haar individuele omstandigheden gegronde redenen voorhanden zijn waardoor van haar niet kan worden verwacht dat zij zich tot de Georgische overheden wendt om bescherming te vragen. Zij slaagt hierin evenwel niet. De verzoekende partij toont niet aan dat in haar individueel geval geen overheidsbescherming beschikbaar of toegankelijk is, noch dat niet redelijkerwijze van haar kan worden verwacht dat zij zich wendt tot de Georgische overheid voor bescherming.

Uit de verklaringen van de verzoekende partij en haar partner blijkt evenwel dat zij geen enkele poging ondernamen om de bescherming van de nationale autoriteiten in te roepen, noch om zich hierover te informeren (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud 15 maart 2023 M. A., p. 19 en notities persoonlijk onderhoud 15 maart 2023 M. N., p. 9 en 10). In zoverre zij van mening zijn dat het geen zin zou hebben (gehad) bescherming te zoeken en een klacht in te dienen, betreft dit slechts een louter persoonlijk vermoeden dat op niets concreets is gesteund, aangezien zij hebben nagelaten daadwerkelijk een klacht in te dienen. Het betreft dan ook niets meer dan een persoonlijke veronderstelling die niet in het minst wordt onderbouwd. De verzoekende partij (en haar partner) lijkt uit het oog te verliezen dat de bedoeling van het indienen van een klacht erin bestaat bescherming te verkrijgen tegen de belager(s) en eventuele verdere problemen die hij (zij) zou(den) kunnen veroorzaken te voorkomen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gebracht van de feiten, kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend niet optreden. Het betoog in het verzoekschrift van de verzoekende partij dat zij een vrij ongestoord leven kon leiden, maar dat dit veranderde, kan evenmin overtuigen. Ook hiermee maakt zij niet aannemelijk dat de autoriteiten in geval van problemen bij terugkeer onwillig dan wel onmachtig zouden zijn haar (en haar partner) hulp en/of bescherming te bieden. Het algemene betoog van de verzoekende partij in haar verzoekschrift berust hoe dan ook niet op ernstige persoonlijke pogingen om nationale bescherming vanwege de Georgische autoriteiten te (trachten te) bekomen en zij maakt niet aannemelijk alle redelijke van haar te verwachten mogelijkheden tot bescherming te hebben uitgeput.

Gelet op het voorgaande, overtuigt de verzoekende partij niet dat zij en haar partner in geval van een terugkeer naar Georgië, met betrekking tot de door hen gevreesde problemen geen of onvoldoende beroep zouden kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Georgië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten en dat deze niet bij machte of niet willig zouden zijn om haar hulp en/of bescherming te bieden.

De verzoekende partij toont aldus niet aan dat in haar geval geen doeltreffende niet-tijdelijke bescherming vanwege de overheid in Georgië beschikbaar zou zijn, noch dat zij daartoe geen toegang zou hebben en zij slaagt er dan ook niet in met concrete, valabele en objectieve elementen aan te tonen dat de Georgische autoriteiten geen redelijke maatregelen treffen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet tot

voorkoming van vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet, die zij zegt te vrezen. Voorts verbindt de verzoekende partij aan haar verwijzing naar de religie van haar ouders, het 'christendom orthodoxisme', geen concrete vrees voor vervolging, noch een reëel risico op ernstige schade. Verzoekende partij haalt verder geen andere concrete elementen aan in het kader van haar beschermingsverzoek.

4.2. Met betrekking tot ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet ontwaart de Raad noch in het rechtsplegingsdossier, noch in onderhavig verzoekschrift enig element dat de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op grond van voormeld artikel zou kunnen onderbouwen.

5. Ingevolge bovenstaande vaststellingen lijkt het dat de verzoekende partij niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Het lijkt erop dat de verzoekende partij evenmin aantoont dat zij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus."

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader benadrukt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, Parl.St. Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag worden beschouwd als een bijkomende memorie. Bovendien strekt het verzoek tot horen er niet toe de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

Deze wetsbepaling houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nrs. 227.364 en 227.365).

4. In het proces-verbaal van terechtzitting van 26 januari 2024 staat het volgende vermeld:

"De zaken 293 042 en 293 519 [...] worden gezamenlijk opgeroepen en behandeld.

Tolk 1556 staat onder eed en tolkt Georgisch – Nederlands in beide zaken.

M. A. (eerste verzoekende partij) geeft aan dat zij zich mentaal niet goed voelt, maar is het er mee eens dat haar zaak wordt behandeld. Zij legt een aanvullende nota neer die eerder reeds werd overgemaakt voor M. N. (tweede verzoekende partij). Eerste verzoekende partij geeft ook uitdrukkelijk te kennen dat zij niet wenst te worden aangesproken als "mevrouw" en licht, hiernaar gevraagd, toe dat zij zichzelf noch als vrouw noch als man identificeert, maar volop zoekende is naar haar (gender)identiteit.

Procedureel wijst de advocaat van de verzoekende partijen erop dat het gegeven dat Georgië niet meer figureert op de lijst van veilige landen van herkomst maakt dat de wettelijke basis van de bestreden beslissingen is komen te vervallen en ziet zij er een probleem in dat de Raad de zaken thans wenst te behandelen onder de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980. Zij wijst erop dat de verwerende partij, na onderzoek door haar documentatiedienst Cedoca, de federale regering heeft geadviseerd om Georgië te schrappen van de lijst met veilige landen en dat de regering dit advies, en niet dat van de FOD Buitenlandse Zaken, heeft gevolgd. Aldus meent zij dat de verwerende partij door het nemen van de bestreden beslissingen handelt in strijd met een standpunt dat zij zelf heeft ingenomen. Zij wijst erop dat de behandeling van een beschermingsverzoek vanuit de optiek 'veilig land van herkomst' wezenlijk verschilt van een behandeling in het kader van voormelde wetsartikelen. De verwerende partij heeft de thans voorliggende zaken onderzocht vanuit "een totaal andere mindset", waarbij ze ervan is uitgegaan dat er zich in principe geen problemen stellen m.b.t. het land van herkomst en het aan de verzoekende partijen toekwam

om dit vermoeden te weerleggen, zodat er op hen een verzwaarde bewijslast rust. De vraagstelling en de appreciatie zijn op een andere manier gebeurd dan in “een normaal dossier”, zodat de rechten van verdediging en het recht op een zorgvuldig en eerlijk proces zijn geschonden. De advocaat van de verzoekende partijen wijst de Raad er ook op dat hij in deze zelf geen onderzoeksbevoegdheid heeft en is gebonden door de vraagstelling en het onderzoek van de verwerende partij, zodat er aanleiding is om deze laatste haar werk te laten overdoen d.m.v. een nieuw persoonlijk onderhoud en een hernieuwde beoordeling. Ten gronde verwijzen de verzoekende partijen naar hun geaardheid en vooral naar het gegeven dat de eerste verzoekende partij thans duidelijk nog worstelt met haar (gender)identiteit en hierdoor ook psychologische problemen heeft die het haar moeilijk maken om zich steeds coherent uit te drukken. Zij benadrukken het belang van de feitelijke omstandigheden – die zij zeer omstandig hebben uiteengezet – en stellen dat het gegeven dat zij er in hun land van herkomst op werden betrappt een koppel te vormen de kern van hun problemen vormt, dat de bedreigingen die zij als gevolg hiervan hebben ondervonden vast staan en dat er in Georgië geen enkele mogelijkheid tot adequate bescherming hiertegen voorhanden is, aangezien er geen instellingen zoals bvb. het Belgische “centrum voor gelijkheid van kansen” bestaan. Zij benadrukken andermaal de bijzondere fragiliteit van de eerste verzoekende partij en stellen dat deze zeer problematisch is in geval van terugkeer, aangezien zij worstelt met en zoekende is naar haar identiteit en in haar land van herkomst niet zichzelf zou kunnen zijn of niet zou kunnen worden wie zij wil zijn. Evident heeft dit ook gevolgen voor het welbevinden van haar partner, de tweede verzoekende partij, en daarom vragen zij de Raad om hen beiden de vluchtelingenstatus toe te kennen. Door de voorzitter gevraagd of zij haar psychologische problemen kan attesteren, antwoordt de eerste verzoekende partij dat haar sociaal assistent op de hoogte is van haar problemen en dat zij daarnaast een psycholoog-seksuoloog consulteert en dit bekostigt met haar eigen middelen. Deze psycholoog wil zeker een verslag overmaken, maar door tijdsgebrek – de eerste verzoekende partij heeft slecht vier dagen op voorhand vernomen dat zij was opgeroepen voor de zitting – is dit thans (nog) niet voorhanden. De eerste verzoekende partij geeft nog aan dat zij zichzelf soms pijn doet en stelt geen angst te hebben voor een terugkeer naar Georgië, aangezien een dergelijke terugkeer er hoe dan ook nooit van zal komen. Bij een terugkeer dreigt er enkel “de dood”, waarbij zij verwijst naar het gewelddadige gedrag van haar vader in het verleden en het gegeven dat haar moeder haar beschouwt als “ziek” en een schande voor de familie en haar nog liever zelfmoord ziet plegen dan terug te keren naar de familie. De tweede verzoekende partij wijst er nog op dat zij de verslagen van hun persoonlijk onderhoud bij de verwerende partij niet hebben kunnen inkijken en dus ook niet hebben kunnen nagaan of alles daar correct is verlopen. Besluitend stellen zij dat hun relatie niet kan of zal worden aanvaard in Georgië, niet vanuit politiek, cultureel en religieus oogpunt. In België willen zij verder studeren – wat in Georgië niet mogelijk was door een gebrek aan steun vanwege hun familie –, goed voor elkaar zorgen en samen een toekomst uitbouwen.”

Ter terechtzitting legt de verzoekende partij in toepassing van artikel 39/76 van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota neer. Zij verwijst in de inventaris naar “<https://ombudsman.ge/eng/spetsialuri-angarishebi/lgbt-jgufigis-uflebrivi-mdgomareobis-shefaseba-sakartveloshi>” en geeft in de nota verdere toelichting.

De verzoekende partij en haar partner, zijnde de verzoekende partij in de zaak met rolnummer 293 519 verwijzen ter terechtzitting opnieuw naar hun vrees voor vervolging bij terugkeer naar Georgië omwille van hun seksuele geaardheid en genderidentiteit. Zij benadrukken onder meer de (psychologische) problemen die de verzoekende partij heeft doordat zij worstelt met haar (gender)identiteit en nog volop zoekende is, wat haar bijzonder fragiel maakt. Verzoekende partij geeft ook uitdrukkelijk te kennen dat zij niet wenst te worden aangesproken als “mevrouw” en licht, hiernaar gevraagd, toe dat zij zichzelf noch als vrouw noch als man identificeert, hetgeen ter terechtzitting ook gelet op haar fysieke verschijning en houding duidelijk waarneembaar is.

De verzoekende partij en haar partner zetten op omstandige wijze de feitelijke omstandigheden van hun zaak uiteen en benadrukken het belang ervan. Op aandringen van haar partner, geeft de verzoekende partij ook aan dat zij zichzelf soms pijn doet. Zij verwijst voorts naar het gewelddadige gedrag van haar vader en naar haar moeder die haar beschouwt als “ziek”, een schande voor de familie en haar nog liever zelfmoord ziet plegen dan terug te keren naar de familie. Tevens worden het gebrek aan adequate bescherming en hun situatie in Georgië aangekaart, gelet ook op de bijzondere fragiliteit van de verzoekende partij en wordt de invloed op het welbevinden van haar partner aangestipt.

Hoewel op basis van de beschikbare informatie en de informatie bijgebracht door de partijen niet a priori kan worden aangenomen dat iedere homo- en/of transseksueel in Georgië een vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin koestert, dan wel een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt, kan wel blijken dat de LGBTI+-gemeenschap een zeer kwetsbare, zo niet dé kwetsbaarste, groep vormt binnen de Georgische samenleving. Uit de beschikbare informatie blijkt dat zij in het dagelijkse leven op veel verschillende gebieden worden geconfronteerd met discriminatie, intimidatie, geweld en pesterijen.

Transgenderpersonen, zoals transvrouwen, en personen die gender non-conform gedrag stellen en die zichtbaar afwijken van gendernormen, zoals opgelegd door de invloedrijke patriarchale Georgisch Orthodoxe

Kerk, lopen meer kans om slachtoffer te worden van haatmisdrijven en discriminatie. Het feit dat hun genderidentiteit zichtbaarder is en zij buiten de gendernormen vallen, is hiervoor een verklaring. De opkomst van extreemrechtse, homofobe en antigenderbewegingen in 2019-2020 in de Georgische samenleving, versterkt de onderdrukking, het misbruik en de discriminatie van LGBTI+-personen nog meer. De Public Defender noemt hun aanwezigheid alarmerend en stelt dat hun acties een reële bedreiging vormen voor het leven en de gezondheid van LGBTI+-personen.

Bijgevolg dienen, met inachtneming van de moeilijke Georgische context, de verzoeken om internationale bescherming individueel te worden onderzocht waarbij de verzoekende partijen op een voldoende concrete manier moeten aantonen dat zij een gegronde vrees voor vervolging koesteren of een reëel risico lopen op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Gelet op de verklaring van de verzoekende partij dat zij zich als noch als vrouw noch als man identificeert en volop zoekende is naar haar (gender)identiteit, alsook de vaststelling ter terechtzitting dat de verzoekende partij met haar houding en uiterlijk manifest afwijkt van de heersende gendernormen en -stereotypen, dringt de vraag naar de eventuele moeilijkheden voor de verzoekende partij bij terugkeer naar Georgië zich op.

Met een mogelijke psychologische kwetsbaarheid in hoofde van de verzoekende partij moet eveneens rekening worden gehouden in het kader van een globale beoordeling van de nood aan internationale bescherming, alsook de verklaring dat de verzoekende partij en haar partner niet meer kunnen rekenen op een ondersteunend familiaal netwerk bij terugkeer.

Gelet op de doorleefde verklaringen van de verzoekende partij en haar partner ter terechtzitting over de zoektocht naar hun genderidentiteit en seksuele geaardheid, de verklaarde zelfverminking en bijzondere fragiliteit en derhalve de concrete omstandigheden in samenhang met de voorgelegde COI Focus waaruit blijkt dat de LGBTI+-gemeenschap één van de kwetsbaarste groepen in Georgië is, acht de Raad een nader en gedegen onderzoek in het licht van de actuele situatie in Georgië noodzakelijk.

De Raad is ertoe gehouden een volledig en ex nunc-onderzoek te voeren van zowel de juridische als de feitelijke gronden van een beroep. Hij is daarbij verplicht zowel de elementen, feitelijk en rechtens, waarmee de commissaris-generaal rekening heeft gehouden of had kunnen houden, als de elementen die zich na de vaststelling van de bestreden beslissing hebben aangediend, te onderzoeken (HvJ 25 juli 2018, C-585/16, Alheto, ptn. 105-106, 118).

De beoordeling van verzoeken om internationale bescherming moet grondig en met grote voorzichtigheid gebeuren. Dit is ook en des te meer het geval bij de behandeling van verzoeken van Georgische onderdanen die zijn gebaseerd op hun seksuele geaardheid en genderidentiteit, gelet op de zeer kwetsbare positie van deze groep in de Georgische samenleving. De Raad hecht hierbij bijzondere betekenis aan het gegeven dat Georgië niet langer als een veilig land van herkomst wordt aangemerkt.

De Raad wijzigt, gelet op wat voorafgaat, zijn standpunt opgenomen in de beschikking.

5. In acht genomen wat voorafgaat, kan de Raad op basis van de elementen in de administratieve en rechtsplegingsdossiers, met inachtneming van de grenzen van een ondervraging ter terechtzitting en gelet op het ontbreken van verdere onderzoeksbevoegdheid, in deze stand van zaken het verzoek om internationale bescherming niet op nuttige wijze evalueren in het kader van een devolutief beroep.

Gelet op de concrete omstandigheden in deze zaak, ontbreekt het de Raad aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg dient de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet te worden vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 28 april 2023 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf juli tweeduizend vierentwintig door:

M. MAES,

kamervoorzitter

T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES